

31973L0148

L 172/14

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

28.6.1973

DYREKTYWA RADY**z dnia 21 maja 1973 r.****w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu obywateli Państw Członkowskich w obrębie Wspólnoty, które dotyczą przedsiębiorczości i świadczenia usług**

(73/148/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 54 ust. 2 i art. 63 ust. 2,

uwzględniając ogólne programy zniesienia ograniczeń w zakresie swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług ⁽¹⁾, w szczególności ich tytuł II,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

swobodny przepływ osób, zagwarantowany w Traktacie oraz w ogólnych programach zniesienia ograniczeń w zakresie swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług, obejmuje zniesienie ograniczeń w zakresie swobody przemieszczania się i pobytu obywateli Państw Członkowskich w obrębie Wspólnoty, pragnących prowadzić działalność gospodarczą lub świadczyć usługi na terytorium innego Państwa Członkowskiego;

swoboda przedsiębiorczości może być w pełni zrealizowana jedynie w przypadku przyznania prawa pobytu osobom pragnącym korzystać ze swobody przedsiębiorczości; swoboda świadczenia usług wiąże się z tym, że zarówno osoby świadczące usługi, jak i osoby korzystające z usług powinny mieć prawo stałego pobytu na okres świadczenia tych usług;

dyrektywa Rady z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu obywateli

Państw Członkowskich w obrębie Wspólnoty w odniesieniu do przedsiębiorczości i świadczenia usług ⁽⁴⁾ ustanowiła przepisy stosowane w tym zakresie do osób podejmujących działalność na własny rachunek;

dyrektywa Rady z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie ⁽⁵⁾, która zastąpiła dyrektywę Rady z dnia 25 marca 1964 r. ⁽⁶⁾ o tym samym tytule, zmieniła przepisy stosowane do pracowników;

przepisy dotyczące przemieszczania się i pobytu w obrębie Wspólnoty osób prowadzących działalność na własny rachunek i ich rodzin powinny zostać odpowiednio poprawione;

koordynacja specjalnych środków dotyczących przemieszczania się i pobytu cudzoziemców, uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego oraz zdrowia publicznego jest przedmiotem dyrektywy Rady z dnia 25 lutego 1964 r. ⁽⁷⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie, działając zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, znoszą ograniczenia w zakresie przemieszczania się i pobytu w stosunku do:

⁽¹⁾ Dz.U. 2 z 15.1.1962, str. 32/62 i 36/62.

⁽²⁾ Dz.U. C 19 z 28.2.1972, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 67 z 24.6.1972, str. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. 56 z 4.4.1964, str. 845/64.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 13.

⁽⁶⁾ Dz.U. 62 z 17.4.1964, str. 981/64.

⁽⁷⁾ Dz.U. 56 z 4.4.1964, str. 850/64.

- a) obywateli Państw Członkowskich, którzy osiedlili się lub zamierzają się osiedlić na terenie innego Państwa Członkowskiego w celu podjęcia działalności na własny rachunek albo zamierzają świadczyć usługi na terenie tego państwa;
- b) obywateli Państw Członkowskich, którzy pragną udać się do innego Państwa Członkowskiego w charakterze odbiorców usług;
- c) współmałżonka i dzieci poniżej dwudziestego pierwszego roku życia tych obywateli, niezależnie od ich obywatelstwa;
- d) krewnych wstępnych i zstępnych zarówno tych obywateli, jak też współmałżonków tych obywateli, którzy to krewni, niezależnie od obywatelstwa, znajdują się na ich utrzymaniu.

2. Państwa Członkowskie sprzyjają przyjmowaniu każdego członka rodziny obywatela, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i b), lub współmałżonka tego obywatela, który pozostaje na utrzymaniu tego obywatela lub który w kraju pochodzenia mieszkał w jednym gospodarstwie domowym z tym obywatelem.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyznają osobom, o których mowa w art. 1, prawo do opuszczania ich terytorium. Prawo takie będzie spełnione poprzez wydanie ważnego dowodu tożsamości lub paszportu. Członkom rodziny przysługuje takie samo prawo jak obywatelowi, na którego utrzymaniu pozostają.

2. Państwa Członkowskie, działając zgodnie ze swoim ustawodawstwem, wydają swoim obywatelom dowód tożsamości bądź paszport lub przedłużają ważność tych dokumentów, które w szczególności określają obywatelstwo ich posiadacza.

3. Paszport musi być ważny co najmniej na wszystkie Państwa Członkowskie oraz kraje, przez które posiadacz paszportu musi przejechać, podróżując między Państwami Członkowskimi. W przypadku gdy paszport jest jedynym dokumentem, na podstawie którego jego posiadacz może legalnie wyjechać z danego państwa, okres jego ważności nie może być krótszy niż pięć lat.

4. Państwa Członkowskie nie mogą wymagać od osób, o których mowa w art. 1, żadnej dodatkowej wizy ani żadnych równoznacznych dokumentów.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie przyznają osobom, o których mowa w art. 1, prawo do wjazdu na ich terytorium jedynie za okazaniem ważnego dowodu tożsamości lub paszportu.

2. Żadne wizy wjazdowe lub równoznaczne dokumenty nie będą wymagane z wyjątkiem członków rodziny, którzy nie posiadają obywatelstwa Państwa Członkowskiego. Państwa Członkowskie przyznają takim osobom wszelkie ułatwienia w otrzymaniu niezbędnej wizy.

Artykuł 4

1. Każde Państwo Członkowskie przyznaje prawo pobytu obywatelom innych Państw Członkowskich, którzy osiedlają się na terytorium tego państwa w celu podjęcia działalności na własny rachunek, jeżeli na mocy Traktatu zostaną zniesione ograniczenia w odniesieniu do tej działalności.

Na potwierdzenie przyznanego prawa pobytu wydawany jest dokument o nazwie Karta Pobytu Obywatela Państwa Członkowskiego Wspólnot Europejskich. Okres ważności tego dokumentu wynosi nie mniej niż pięć lat od daty wystawienia i jest automatycznie przedłużany.

Przerwy w pobycie nieprzekraczające sześciu kolejnych miesięcy oraz nieobecność związana z odbywaniem służby wojskowej nie wpływa na ważność karty pobytu.

Ważna karta pobytu nie może zostać odebrana obywatelowi, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), jedynie ze względu na ustanie zatrudnienia z powodu czasowej niezdolności do pracy na skutek choroby lub wypadku.

Każdemu obywatelowi Państwa Członkowskiego, do którego nie mają zastosowania przepisy pierwszego akapitu, a który na mocy ustawodawstwa innego Państwa Członkowskiego otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium tego państwa, przyznane zostaje prawo pobytu na okres nie krótszy niż ten, na który przyznano mu zezwolenie na prowadzenie danej działalności.

Niemniej jednak, każdy obywatel, o którym mowa w pierwszym akapicie i do którego w wyniku zmiany zatrudnienia odnoszą się postanowienia poprzedniego akapitu, zachowuje kartę pobytu do czasu upływu terminu jej ważności.

2. Okres prawa pobytu, przyznanego osobom świadczącym usługi i korzystającym z usług, będzie równy okresowi świadczenia tych usług.

Jeśli okres ten przekracza trzy miesiące, Państwo Członkowskie, na którego terytorium te usługi są świadczone, wydaje zezwolenie na pobyt na potwierdzenie udzielonego prawa pobytu.

Jeśli ten okres nie przekracza trzech miesięcy, dowód tożsamości lub paszport, na podstawie którego dana osoba wjechała na terytorium państwa, stanowi wystarczający dokument legalizujący

pobyt. Państwo Członkowskie może jednak domagać się od osoby, o której mowa, zgłoszenia swojej obecności na jego terytorium.

3. Członkowi rodziny, który nie jest obywatelem Państwa Członkowskiego, wydawany jest dokument pobytowy o takim samym okresie ważności jak dokument wydany obywatelowi, na którego utrzymaniu pozostaje.

Artykuł 5

Prawo pobytu będzie skuteczne na całym terytorium Państwa Członkowskiego, którego dotyczy.

Artykuł 6

Państwo Członkowskie nie będzie wymagać od ubiegającego się o kartę pobytu lub zezwolenie na pobyt złożenia żadnych innych dokumentów poza następującymi:

- a) dowód tożsamości lub paszport, na podstawie którego wjechał on na terytorium tego państwa;
- b) dowód potwierdzający jego przynależność do jednej z kategorii osób, do których odnoszą się art. 1 i 4.

Artykuł 7

1. Dokumenty pobytowe przyznane obywatelowi któregoś z Państw Członkowskich wydawane są i odnawiane bezpłatnie bądź za opłatą, której wysokość nie przekracza opłat i podatków pobieranych od obywateli krajowych. Niniejsze postanowienie stosuje się również do dokumentów i zaświadczeń niezbędnych do wydania i przedłużenia dokumentów pobytowych.

2. Wizy, o których mowa w art. 3 ust. 2, są wolne od opłaty.

3. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu uproszczenia, na ile to możliwe, formalności i procedur otrzymywania dokumentów wymienionych w ust. 1.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie nie będą stosować odstępstw od postanowień niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem sytuacji uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i zdrowia publicznego.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do wdrożenia niniejszej dyrektywy w terminie sześciu miesięcy od jej przyjęcia i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o zmianach wniesionych do ustaw, przepisów wykonawczych i administracyjnych w celu uproszczenia w dziedzinie przedsiębiorczości i świadczenia usług procedur wydawania dokumentów niezbędnych podczas przemieszczania się i pobytu osób, o których mowa w art. 1.

Artykuł 10

1. Do czasu wykonania niniejszej dyrektywy przez Państwa Członkowskie stosuje się postanowienia dyrektywy Rady z dnia 25 lutego 1964 r. dotyczącej zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu obywateli Państw Członkowskich w obrębie Wspólnoty, które dotyczą przedsiębiorczości i świadczenia usług.

2. Dokumenty pobytowe wydane na mocy dyrektywy, o której mowa w ust. 1, pozostają ważne do końca okresu, na jaki zostały wystawione.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 maja 1973 r.

W imieniu Rady

E. GLINNE

Przewodniczący